

og for Øl af Skatteklasse II:

2 Kr. 00 Ø. pr. hl for de første 2 000 hl,	
1 » 50 » » » » » næste 2 000 »	
1 » 00 » » » » » » 2 000 » og	
50 » » » » » » » 2 000 »	

som hvert enkelt Bryggeri i det nævnte Finansaar udleverer til Forbrug her i Landet.

Som antydet under Loven Nr. 16 foreslog Finansministeren at forlænge Gyldigheden af samtlige ekstraordinære Skatte- love med enkelte Undtagelser, og i Rækken af de ovenfor anførte Skattelove mangler derfor disse, nemlig:

1) Lov Nr. 671 af 21. December 1918 om Ændring i Lov om Ejendomsskyld,

2) Lov Nr. 532 af 4. Oktober 1919 om Særafgift af Lyst- fartøjer m. m.

Med Hensyn til Nr. 1 udtales det i Bemærkningerne til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten, at efter at den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld nu er tilendebragt, saaledes at Skatten fra 1. Juli 1920 beregnes paa Grundlag af de nye Vurderingssummer, har man anset det for rettest at vende tilbage til den oprindelige Skattesats af 1,1 p. m., saaledes at Skatten altsaa fra 1. Januar 1921 at regne atter be- regnes efter denne (den var midlertidig forhøjet til 2 p. m.).

Med Hensyn til den under 2) anførte Afgift af Lystfartøjer udtales det, at Gennemførelsen af Loven har medført ret vidt- løftige Kontrolforanstaltninger til Byrde saavel for Publikum som for Toldadministrationen, uden at Udbyttet kan siges at staa i rimeligt Forhold dertil, og man mener derfor at kunne frafalde denne Afgift.

Som det fremgaar af Loven, forlænges den under 7) anførte Lov kun indtil Udgangen af Juni Maaned 1921, herom udtales i Motiverne, at man maa anse det for rettest, at Spørgsmaalet om Afgift af Motorkøretøjer i sin Helhed optages til samlet Overvejelse, derunder navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt ikke ogsaa Særafgiften, saaledes som allerede Tilfældet er med Afgiften efter Loven af 30. Marts 1918, for den overvejende Dels Vedkommende bør tilfalde Kommunerne under Hensyn til disses stærkt stigende Udgifter til Vejvæsenet, se Loven pag. 346. Medens man derfor ikke har villet søge denne Lov forlænget for hele Finansaaret 1921—22, har man dog af tek- niske Grunde anset det for nødvendigt at søge den forlænget i 3 Maaneder indtil Udgangen af Juni Maaned 1921, saaledes at der sidste Gang kan opkræves Afgift for et fuldt Halvaar.

De under 2 og 3 foran anførte Bestemmelser i Loven fandtes ikke Lovforslaget, da det fremsattes af Finans-